מדינת ישראל

משרד ראש הממשלה
ירושלים

תאריך -כג בחשון תשל"ח
4 בנובמבר 1977

מספר

נקודות לנאום ראש הממשלה

אל העם המצרי

— מצב המלחמה בין מצרים לישראל הוא מצב בלתי טבעי שנבע מנסיבות טרגיות אנו מאמינים שנסיבות טרגיות אלה אינן כורח הגורל. ברם אנו בטוחים שההיסטוריה קבעה לשני העמים תפקיד גדול בבנית עתיד חדש למזה"ת.

— בשחר ההיסטוריה נפגשו העם היהודי והעם המצרי והשפיעו זה על זה והושפעו זה מזה.

— בימי שלמה, היתה ממלכת ישראל בת ברית למצרים.

בתקופת הבית השני, ולאחר חורבן ממלכת ישראל השניה ע"י הרומאים, פרחה תרבות יהודית מפוארת על אדמת מצרים, והקהילה היהודית בה תרמה תרומה עצומה לתרבות המצרית ולכלכלתה.

— האסלאם הכיר והוקיר את העם היהודי, את נביאיו ואת מלכיו. ארבעים ושלוש פעמים מזכיר הקוראן בהזדמנויות שונות את בני ישראל ומדגיש את מעמדם המיוחד בעולמו של בורא העולם. וכך קוראים אנו בו (סורה 45 פסוק 16):

" ונתן לבני ישראל את ספר הקודש ואת השלטון ואת הנבואה ונשפיע עליהם מטוב הארץ ונרימם מכל העמים".

— מתוך הרגשת שותפות גורל לחם העם היהודי שכם אחד עם המוסלמים נגד אויביהם, ובירושלים עצמה נמהלו דמי יהודים ודמי מוסלמים בהגנה על עיר הקודש. במלחמה נגד הצלבנים.

— בכל רחבי האימפריה המוסלמית ובמיוחד במצרים ובספרד תרמו היהודים מלוא חופניים לספרות, לרפואה, למתמטיקה ולשאר ענפי המדע לצידם של עמיתים מוסלמים.

— בעוד כמה שבועות יעלו המוסלמים לרגל למכה, אני מברך את כולכם שרבון העולמים יקבל מצווה זו שאתם מקיימים ברצון, אך הבה נזכור כולנו שהמסורת האסלאמית מדגישה שאברהם, אבינו כולנו, הוא זה אשר בנה את הכעבה לראשונה כמקדש לאל אחד, והפיץ את דת הייחוד בעולם.

— אין סיבה ששני העמים היהודי והמצרי לא ישובו לחיות זה בצד זה בשלום תוך כיבוד הדדי ועזרה הדדית.

— העם המצרי נכנס לקונפליקט לא לו, ונגרר למלחמות וסבל בניגוד בולט לאנטרסים האמיתיים שלו, אלה הסבו לו נזקים עצומים, והפנו את יכולתו, ומאמציו לאפיקי הורבן במקום לאפיקי יצירה.

— ישראל פנתה עשרות פעמים לשליטי מצרים להגיע להסכם ולפתוח בדף של חיים נורמאליים לטובת שני העמים. אולם, שליטי מצרים הסתבכו וסיבכו את בני העם המצרי ושפכו את דמו על מזבח יוקרתם האישית ושאיפותיהם להופיע כמנהיגי העולם הערבי. כדי להגביר את אש השנאה אלינו, צוירה דמותו של העם היהודי בכלי התקשורת, בספרות ואפילו בספרי הלימוד, בצבעים אפלים. דמותו האמיתית סולפה ללא הכר ורעל השנאה הוחדר לנשמותיהם של ילדים תמימים, כדי שאפשר יהיה להופכם לבשר תותחים במכונת המלחמה, מלחמה שאין בה תוחלת, לכשיגדלו.

— דמותו האמיתית של העם היהודי הינה ההיפך הגמור מן הדמות המתוארת בפניכם ע"י מכונת התעמולה. לא אהבנו מלחמה ולא נאהב אותה לעולם. גם אתם אינכם אוהבים מלחמה ואינכם רוצים בה.

— כשם שהעם היהודי כואב על חלליו במלחמה, הוא גם שותף לכאבה של כל אם מצריה אשר אבדה את בנה במלחמות שאין איש במצרים, יוכל בלב שלם להסביר איזו מטרה מצרית הם שרתו.

— כלכם יודעים, כל העולם התרבותי יודע, שממצרים יצא העם היהודי בשחר תולדותיו לארץ ישראל. תולדות העם היהודי בארץ ישראל קשורים קשר הדוק בתולדותיה של מצרים לטוב ולרע.

— כתבי הקודש של כל הדתות קשרו את גורלו של העם היהודי עם ארץ הקודש. וגם הקוראן חזר והדגיש את הקשר הקדום הזה שרוח אלהים חופפת עליו בין עם ישראל לבין ארץ הקודש. שהרי כך קוראים אנו בקוראן (סורה 5 פסוקים 20-21): "ועת אמר משה אל עמו* הוי עמי זכרו את טובו של אללה לכם עת הקים נביאים מקרבכם ויעשכם מלכים ויתן לכם אשר לא נתן לעם מן העמים* הוי עמי בואו אל הארץ הקדושה אשר צוה אללה לכם ואל תסוגו שמא תהיו מן המפסידים".

— העם היהודי חזר עתה לארצו זו, על מנת לחיות בשלום עם שכניו לרווחתם ולרווחתו.

— במלוא הכנות אנו מודיעים קבל עולם שאין אנו שואפים לפגוע במצרים ולא שאפנו לכך מעולם ואנו מוכנים בכל רגע להגיע להסכם שלום עמה ועם כל ארץ ערבית אחרת.

3/...

— אין שום קושי לפתור את הבעיות התלויות ועומדות בין ישראל לבין מצרים, אם מנהיגיכם ישכילו להשתחרר ולשחררכם מהתחייבות להלחם על ענינים שאין להם כל קשר לאינטרסים האמיתיים והדוחקים של העם המצרי.

— העם היהודי בארץ ישראל ידע להעריך את ידידותה ואת שכנותה הטובה של מצרים הגדולה, בעלת תרבות-אלפי-השנים.

— לא רע העם היהודי, לא כובש ולא גזען, להפך ידו פתוחה לשלום, לבו נקי, והוא גאה בדברי נביאו לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה.